

צִיּוֹן בְּטֶעֶר

הַחֲרִידְנֵי רַעַשׁ פְּתָאֵם וְשֹׁאֹן תְּסִיָּה עֲצוּמָה

מִיִּצְוֵי הַקְּפִיִּצְנִי.

דְּפָקוּ תְּרִיסִים, אֲצִלְּלוּ חֲלוֹנוֹת, הֵמוּ קַל-הַחֲרָפִים,

רִיעוֹת-בַּד מְתוּחוֹת בְּאֶפְס-אוֹנִים הִתְחַבְּטוּ.

סָעְרוּ, הֲרִסוּ רוּחוֹת פְּרִיִצִים מְסָבִיב לְבַיִת —

עוֹד מְעַט וְנִשְׂאוּהוּ!

רְצוּ דְחוּפִים כְּעִדְרֵי זְאֵבִים רְעָבִים בְּחוּצוֹת

וְנַחֵם אֲרִיּוֹת הַיָּם נִשְׁמַע מִרְחוֹק בְּזוֹעָפָם.

נִקְרַע הַזִּילָה בְּמַצְמָקֵי דַמְמַת לְבוּ,
 פָּרִץ פֹּה, נִפְץ שָׁם,
 וְטִיסָה וְרִהִיטָה וְטִפְחָה רַבָּה עַל כָּל צְבָרִים,
 וְיִשְׂרִיקָה וְנִרְיִקָה וְהִמְלָה עוֹלָה וְחוֹנָרָה,
 עוֹלָה וְגוֹבְרָת —
 וְתֵהוֹם הָעִיר, וְהִיא סְגוּרָה עַל בְּתִיָּה בְּאֶפֶס,
 כְּלִשְׁפָצַת קְלָגָסִים, תִּקְפוּהָ פְתָאִם, תִּרְדָּה וְנִבּוּקָה.

וְאֲנִי יִדְעָתִי: כָּכָה, וְכֵן עוֹד מְזֶה, יִהְיֶה
 צַמָּה הַסַּעַר
 עַל-פְּנֵי מְרַחְבֵי שְׁדוֹת גְּלוּיִים וְעִירִם צְרָבוֹת,
 לְעוֹפוֹ עֲנָנֵי-חוֹל וְנִצְיָבֵי-אָבָק יְחוּגוּ
 עַל גֵּיא וְנִבְע, עַל כַּר וְנָאִם, צִיץ וְצִמַח יִשְׁטָפוּ,
 וְצִיץ וְצִמַח וְנֹאכְנִים יִתְנוּ קוֹל.
 נִפְלַ תַּפְלִינָה גְּדֵרוֹת,
 גְּנוּצִים יִנְחָשׁוּ,
 וְתִמְי תְּנוּבָה מֵהוּמָה וּמְבוּסָה יִמְלָאוּ.
 סְלָעִים גָּאִים, עֲנָקֵי סֶבֶל, יִרְגְּזוּ מִדְּמָמָתָם,
 אֲפִיקֵי-מַיִם שְׁקֵטִים מִמִּסְגְּרוֹתָם יִחְלָגוּ.
 מִפִּי מְעָרוֹת צִתִּיקוֹת יִצֵּץ יִשְׂאָ כִי־לֵס-פָּרָא חֵיוֹת —
 וְלֵאָרֶךְ נִבְשֶׁת הַחוּף, הִרְחַק, לְכֵל-צֶלַע הָאָרֶץ,
 אֶל צוּקֵי הַחוּף
 קִצְפָם יִשְׁלִיכוּ מִשְׁבְּרֵי-יָם, וְצִמָּם יִרְטָשׁוּ.

הוּי! מַה-יִנְצֵשׁ, מַה-יִן הַסַּעַר סְבִיב סְבִיב,
 אֶת-הָאֲדָמָה, כֵּל-הָאֲדָמָה הַזְּעָקָה הַקִּיפָה —
 צִיּוֹן הַקִּיפָה!
 מֵאֲלֵם סֶבֶלָה וְשִׁמְמוֹנָה יוֹבְלוֹת עַל יוֹבְלוֹת
 בְּאִישׁוֹן-זִילָה הַקִּיפָה,
 וְכֵל גְּבַעוּלֵי-עֶשֶׂב יִרְעֵד, כֵּל-עֲלָה יִחִיל בְּעֲנוֹתוֹ,
 כֵּל-רֶגֶב עָפָר בְּעַל שְׁעָבוֹדוֹ יִתְעֹזֵת,
 וְקוֹל מִתְרַבֶּה יִבְקַע וְאָבֵן מִצוּר-קְדוּמִים תִּזְעַק —
 צִיּוֹן לְבָנֶיהָ תִּקְרָא!
 לְבָנֶיהָ, צְבָאוֹת קְנָאִיָּה, שׁוֹמְרֵי לִוְחֵי חֲרוֹטָה —
 וְהִנֵּה הֵם בָּאִים,
 הִנֵּה הֵם צֹצִים מִצְפָּר, צִלְמֵי אֲדִירִים קוֹדְרִים,

צינייהם אש קרה וסרבים דבקה אל-עו אגרופם,
שטים פרוחות הם, עוליים ורבים, נצפפים וטסים,
נקמת קנאתם עוד מצט ותפרץ בפער,
פל-נקמת קנאתם הכבושה,
ויקוד חרונם האלים עד קצוי-ארץ יבצר...

יעקב כהן

תרצ"ח